

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: V. H.
zastoupen advokátem Mgr. Ing. Martinem Janotou, advokátem
sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava, Moravská Ostrava
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2022, č. j. MSK 43456/2022,
sp. zn. DSH/7196/2022/STR, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 2. 2022, č. j. SMO/088066/22/DSC/Koz.
2. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným přestupkem dle § 125f odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že jako řidič vozidla RZ X nerespektoval dopravní značku „nejvyšší povolená rychlost“, v důsledku čehož v místě, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, jel rychlostí 110 km/h, což bylo zjištěno silničním rychloměrem RAMER10 C, přičemž po odečtu možné odchylky měřicího zařízení jel rychlostí nejméně 106 km/h. Uvedeným jednáním překročil dovolenou rychlost v obci o 26 km/h.
3. Za spáchání výše specifikovaného přestupku byla žalobci správním orgánem I. stupně uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost zaplatit paušální náhradu nákladů správního řízení.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Dne 16. 8. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 6. 8. 2021 dopravního inspektorátu Městského ředitelství policie Ostrav, jímž se sděluje správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu žalobcem, které bylo zaznamenáno silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C dne 6. 8. 2021 v 10:07 hodin v části obce Ostrava Hrabůvka, na ulici Místecká ve směru jízdy centrum, poblíž ulice Dr. Martíňka, RZ motorového vozidla X, tovární značka Ford, typ Mustang (dále v textu též pro zjednodušení jen „Ford Mustang“). Naměřená rychlost vozidla po odečtu tolerance činila 106 km/h, přičemž nejvyšší dovolená rychlost v daném místě je stanovena 80 km/h.
5. Orgán policie k výše uvedenému oznámení přiložil formulář „oznámení o přestupku“ ze dne 6. 8. 2021 sepsaný na místě samém, z něhož vyplývají obdobné informace jako z oznámení o podezření ze spáchání přestupku, přičemž je dále specifikováno číslo snímku (č. 4285) silničního rychloměru. Kolonka „měřič rychlosti, kterým byl přestupkem zjištěn“ není v oznámení vyplněna. Dále je patrné, že se k přestupku řidič nevyjádřil a oznámení odmítl podepsat. Pod formulářem je podepsán pprap. P. K., jenž oznámení sepsal, přičemž jako svědka označil druhého ze zasahujících policistů, pprap. D. O.
6. Ve spise dále figurují fotografie pořízené policejním orgánem zachycující značku „nejvyšší povolená rychlost“, žalobce po zastavení hlídkou policie a osobní doklady žalobce (občanský průkaz, řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla). Též je zde zahrnut DVD nosič s videozáznamem pořízeným žalobcem zachycujícím část projednávání přestupku na místě zastavení žalobce policejní hlídkou. Spis dále čítá záznam o přestupku zachyceném silničním rychloměrem RAMER10 C č.16/0252 (snímek č. 4285) a jeho ověřovací list č. 017/21, osvědčení k ovládání měřiče rychlosti pro P. K., dále i situační mapku označující místo zastavení žalobce policejní hlídkou.

7. Z karty řidiče žalobce bylo zjištěno, že tato čítá 12 záznamů o přestupcích žalobce, ke dni 19. 8. 2021 činil stav jeho bodového hodnocení 0.
8. K odporu žalobce ze dne 13. 9. 2021 byl zrušen příkaz správního orgánu I. stupně ze dne 6. 9. 2021, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku na úseku zákona o silničním provozu, jak byl specifikován výše.
9. V průběhu správního řízení žalobce v písemných podáních, jakož i při ústních jednáních a podané výpovědi v postavení obviněného z přestupku konzistentně tvrdil, že správní orgán I. stupně nepředložil jasný důkaz toho, že by žalobce byl řidičem předmětného vozidla v době spáchání přestupku, tj. v době změření rychlosti silničním rychloměrem.
10. Zasahující policistka K. v postavení svědka dne 28. 1. 2022 nejprve spontánně vypověděl tak, že v rámci kontroly BESIP prováděl měření dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci v úseku ulice Místecká. V místě od Makra směrem do centra kolem hlídky projelo černé vozidlo Ford Mustang, což radar okamžitě zaznamenal, neboť jeho rychlostí 110 Km/h. Ihned se za daným vozidlem vydali. Vozidlo měli neustále pod vizuálním kontaktem a následně jej zastavili při nájezdu na ulici Rudná, „před Hornbachem“. Řidič byl ve vozidle sám. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Bylo mu umožněno nahlédnout do tabletu ve vozidle, kde se na fotografii z měření nacházelo vozidlo Ford Mustang s uvedenou registrační značkou, specifikací času i rychlosti. Řidič byl policejní hlídkou v místě zastavení ztotožněn jako žalobce. Zásah si žalobce nahrával na mobil. Proběhla výměna mezi řidičem a zasahujícími policisty stran možného uložení kaucí, resp. odtahování vozidla. O zásahu byla pořízena fotodokumentace zobrazující řidiče a předložené doklady. K dotazu správního orgánu svědek upřesnil, že to byl on, kdo nastavil, obsluhoval a vyhodnotil výstup ze silničního rychloměru; do mapky zaznamenal vzdálenost od měřeného místa k místu, kde byl zastaven žalobce. K dotazu žalobce svědek doplnil, že v době měření byl na komunikaci běžný provoz, denní doba, dobrá viditelnost. Zopakoval, že vozidlo Ford Mustang měli neustále pod vizuální kontrolou od jeho změření až po zastavení a je vyloučeno, že by mohlo dojít k záměně s jiným vozidlem. K dotazu žalobce, zda v době, kdy „jej“ změřili, policisté stáli či jeli, uvedl, že si myslí, že byli v pohybu. Služební vozidlo disponuje velmi silným motorem. Upřesnil, že Ford Mustang není běžné vozidlo, bylo zastaveno v době od změření v čase vteřin, ne minut. Jednalo se o rovný úsek bez jakýchkoliv možností odbočení či najetí jiného vozidla na ulici Místecká. Absolutně vyloučil, že by došlo k záměně vozidla či řidiče.
11. Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2022 správní orgán I. stupně žalobce jako řidiče vozidla uznal vinným přestupkem podle ust. § 125f odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, jež doplnil prostřednictvím právního zástupce. Následně byla věc předložena žalovanému, o níž rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

III. Obsah žaloby

13. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu. Namítá, že ve správním řízení nebylo bez důvodných pochybností zjištěno, že byl žalobce v rozhodné době změřen rychlostí řidičem předmětného vozidla, resp. jakým způsobem byla rychlost změřena. V konkrétnostech má za to, že:
- fotografie vozidla v záznamu o přestupku nesvědčí o tom, že by byl žalobce v době pořízení snímku řidičem vozidla. Na fotografii lze rozpoznat pouze vozidlo a jeho registrační značku, není z ní však patrné, kdo vozidlo řídil a kolik se v něm nacházelo osob;
 - oznámení o přestupku žalobce nepodepsal, odmítl jej podepsat, přičemž z něj není zřejmé, s jakým časovým odstupem od okamžiku měření a v jaké vzdálenosti bylo vozidlo policejním orgánem zastaveno. Listinné důkazy svědčí pouze o tom, kdo vozidlo řídil v době zastavení, nedokazují ovšem, že byl žalobce řidičem vozidla v době měření rychlosti, což žalobce popírá. Žalobce má za to, že relevantní skutkový děj od okamžiku měření po zastavení vozidla a ztotožnění řidiče by bylo možno prokázat videozáznamem, o němž však není zřejmé, zda byl pořízen. Žalobce navrhl k důkazu vyžádání si videozáznamu;
 - oznámení o přestupku vykazuje formální nedostatky, konkrétně údaje o osobě, která zápis pořídila a o svědkovi jsou nečitelné, nejsou zde uvedena evidenční čísla policistů; neobsahuje žádný údaj o měřiči rychlosti, kterým měl být údajný přestupek zjištěn, přičemž nepostačí číslo snímku. Tyto pochybnosti je nutno vyložit ve prospěch žalobce;
 - správní orgán nesprávně vyhodnotil obsah výpovědi svědka Kotuly, přičemž nelze bez dalšího usuzovat na to, že by policista byl věrohodnější než obviněný či jiný svědek. Ve věci bylo s ohledem na vznesené pochybnosti nezbytné provést k důkazu výslech svědkem – druhým zasahujícím policistou;
 - žalobce nebyl povinen uvádět „jinou věrohodnou verzi reality“, neboť nemá povinnost se vyvinovat.

14. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu.

IV. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. V písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 18. 8. 2022 popíral oprávněnost všech žalobních bodů, přičemž v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, pročež žalobní námitky toliko opakují námitky odvolací.
16. Navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Jednání soudu

17. Ve věci bylo jednáno dne 21. 3. 2022. U jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých písemných podáních i procesních stanoviscích.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
19. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
20. **Žaloba není důvodná.**
21. Krajský soud předně k okolnostem a způsobu měření rychlosti v souzené věci uvádí, že dle ustálené i aktuální judikatury je pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti zpravidla dostačující vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku (výstupu z měřidla) obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření, a ověřovacího listu silničního rychloměru (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56, či ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 - 36). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů obvykle poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2022, č. j. 7 As 124/2020 - 32).
22. V souzené věci správní orgán vycházel z oznámení o přestupku ze dne 6. 8. 2022 sepsaném na místě samém a z oznámení ze dne 16. 8. 2022, úředního záznamu ze dne 6. 8. 2021 a záznamu z rychloměru č. 16/0252, snímek č. 4285, pořízeného silničním rychloměrem RAMER10 C, který byl ověřen a schválen jako měřící zařízení, což bylo doloženo ověřovacím listem. K důkazu též provedl fotografickou dokumentaci, žalobcem doložený záznam policejní kontroly na uchovaný na DVD nosiči, jakož i výpověď žalobce podanou v postavení obviněného z přestupku a svědeckou výpověď zasahujícího policisty, včetně místopisného nákresu. Z obsahu spisu vyplývá, že silniční rychloměr pracoval v souzené věci v automatizovaném režimu bez obsluhy. Ověřovací list prokazuje, že použitý automatizovaný technický prostředek (měřidlo) byl certifikován, a tudíž byl plně způsobilý k měření rychlosti. I podle Nejvyššího správního soudu jsou předestřené důkazní prostředky dostatečné k objasnění skutkového stavu věci (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54).
23. Krajský soud v souzené věci nepojal pochybnosti o tom, že jednoznačný výsledek měření rychlosti poskytnutý certifikovaným a ověřeným rychloměrem bez chybového hlášení, fakticky znamená bezvadné změření rychlosti vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Podobný závěr pramení i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 83/2013 - 60 ze dne 4. 12. 2013, resp. z rozsudku ze dne 22. 6. 2016, č. j. 6 As 229/2015-43, v nichž je kladně hodnoceno odůvodnění rozhodnutí žalovaného správního orgánu v tom, že „funkce přístroje je naprosto automatická, přičemž při jakémkoliv chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje.“

24. Soud odkazuje i na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, jenž se v rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19, vyjádřil k problematice fotografie vozidla pořízené měřicím zařízením. „Má-li totiž být fotografie měřeného vozidla pořízená měřicím zařízením použita jako stěžejní důkazní prostředek pro identifikaci vozidla, které překročilo nejvyšší povolenou rychlost, musí z ní být možno jednoznačně ztotožnit toto vozidlo, například znakem tovární značky a podstatnou částí registrační značky či specifickými detaily vozidla. Pouze tak lze dostát požadavkům § 3 správního řádu na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“.
25. V souzené věci žalobce bez dalšího popírá, že by byl řidičem vozidla tovární značky Ford, typ Mustang, RZ X, jehož rychlost byla v době a místě blíže specifikovaných v napadeném rozhodnutí změřena silničním rychloměrem. Nepopírá ovšem již, že to bylo on, kdo byl následně zastaven a ztotožněn policejní hlídkou, o čemž ostatně správnímu orgánu předkládá důkaz ve formě soukromého videozáznamu. Svou procesní obranu tak staví na tom, že správní orgán nedostál své povinnosti bez důvodných pochyb objasnit skutkový stav věci, konkrétně neprokázal totožnost řidiče předmětného vozidla v době jeho změření silničním rychloměrem.
26. I z výše uvedené judikatury zaměřující se na podstatné náležitosti výstupu z rychloměru *implicitě* plyne, že záznam z rychloměru primárně neobsahuje fotografii řidiče, z něhož by byla možná jeho identifikace. Ze skutečnosti, že na záznamu absentuje fotografie řidiče tak nelze dovodit, že by žalobce nebyl řidičem předmětného vozidla v době změření rychlosti. Totožnost řidiče, resp. žalobce, byla v souzené věci prokázána baterií těchto vzájemně souladných důkazů - oznámení o přestupku, záznam z rychloměru, fotografická dokumentace, videozáznam žalobce a výpověď svědka K.
27. Z oznámení o přestupku sepsaného na místě samém je patrné, že žalobce byl ztotožněn prostřednictvím předložených osobních dokladů (viz narace tohoto rozsudku a její bod 6). Uvedené je podpořeno fotografickou dokumentací pořízenou policejní hlídkou, na které jsou zřetelné osobní doklady žalobce, včetně fotografie samotného žalobce v pozadí s návěstním obchodního řetězce „Hornbach“, což koresponduje s popisem místa zastavení žalobce policejní hlídkou, jak je zakreslil svědek K. (viz reprodukce jeho svědecké výpovědi v bodě 10 tohoto rozsudku a situační náčrt žurnalizovaný za jeho svědeckou výpověď na čl. 28 správního spisu), a které ostatně nezpochybňuje ani sám žalobce. V neposlední řadě je totožnost žalobce podpořena soukromým videozáznamem, který správnímu orgánu sám žalobce předložil.
28. Totožnost řidiče v době měření (a tedy i faktická nemožnost záměny řidiče) je následně doložena i výpovědí zasahujícího policisty K., jenž v postavení svědka vypověděl, že po změření vozidla Ford Mustang, RZ X, za tímto ihned jako policejní hlídka pokračovali, aby jej zastavili, přičemž po celou dobu od změření po zastavení (jíž odhadl v řádu vteřin) měli vozidlo pod neustálou vizuální kontrolu. Kategoricky vyloučil možnost záměny vozidla či řidiče. Svědek K. rovněž vypověděl, že žalobce byl v době zastavení ve vozidle sám, viditelnost byla v danou dobu standardní, úsek od změření po zastavení je rovný a přehledný, je v něm vyloučeno sjetí vozidla z komunikace, potažmo najetí vozidla jiného. Uvedené je pak objektivně podpořeno situačním nákresem polohy policejního vozidla při měření a místa následného zastavení vozidla Ford Mustang, RZ X.

29. K věrohodnosti svědka K. jakožto zasahujícího policisty se přitom vyjádřil i správní orgán, přičemž krajský soud se s jeho závěry ztotožňuje. Věrohodnost svědka přitom není žalobou nikterak zpochybňována. Krajský soud k tomuto dodává, že například v rozsudku ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015 – 42, Nejvyšší správní soud formuloval a odůvodnil následující závěr: „Policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“ Uvedený názor je v rozhodovací praxi správních soudů nadále zastáván (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 As 124/2015-46, nebo ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 1 As 176/2016-41).
30. O případy, v nichž by bylo možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde například tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.
31. Žádný z judikaturou předpokládaných důvodů svědčících pro možnou pochybnost o věrohodnosti výpovědi svědka K. nebyly v žalobě namítány, přičemž takovýto nezjistil soud ani z obsahu spisu. Byť správní spis obsahuje polemiku žalobce s postupem policejní hlídky stran možnosti uložení kauce, resp. odtažení vozidla, pochybnosti ohledně věrohodnosti svědka jsou dle názoru krajského soudu rozptýleny samotným záznamem poskytnutým žalobcem na nosiči DVD, z něhož se nepodává šikanózní či horlivý postup zasahujících policistů.
32. I přes přesvědčení žalobce krajský soud ve výpovědi policisty neshledal žádné podstatné odlišnosti, které by mohly samy o sobě či ve spojení s jinými důkazy zapříčinit vznik pochybností o věrohodnosti svědka svědecké výpovědi. Z výpovědi zasahujícího policisty je nade vše pochybnost zřejmé, že možnost záměny řidiče či motorového vozidla v době od změření vozidla Ford Mustang registrační značky X do zastavení téhož vozidla, jehož řidičem byl žalobce, byla vyloučena (žalobce svou totožnost v době zastavení policejní hlídkou nepopírá, v době zastavení byl ve vozidle sám, doba od změření vozidla po jeho zastavení je odhadována v řádech vteřin, což je souladné se vzdáleností od místa změření po místo zastavení dle situačního nákresu, místo zastavení není žalobcem nikterak zpochybňováno, provoz i viditelnost v relevantní době byla standardní, svědek K. vypověděl, že měli jako policejní hlídka vozilo pod neustálou vizuální kontrolou, jedná se o přehledný rovný silniční úsek vylučující možnost sjetí či najetí jiného vozidla, vozidlo Ford Mustang tmavé barvy není zcela standardním vozidlem). Za situace, kdy byla výpověď policisty prováděna po několika měsících od spáchání přestupku (výpověď podaná dne 28. 1. 2022, skutek spáchán dne 6. 8. 2021), lze případné drobné odchylky stran toho, zda policejní vozidlo v době změření stálo či bylo v pohybu pochopit, neboť nelze

mít za to, že policisté mají kapacitu si pamatovat všechny jednotlivé zjištěné přestupky do nejmenšího detailu.

33. K hodnocení věrohodnosti je nezbytné přistupovat v každém případě individuálně, přičemž v posuzované věci žádné podezření o ovlivnění svědeckých výpovědí nevzniklo. Policista v pozici svědka je stejně tak jako jiná fyzická osoba povinen vypovídat pravdu a nic nezamlčovat (viz ustanovení § 55 odst. 1 správního řádu). Na rozdíl od policisty, který na věci neměl osobní zájem, měl žalobce zřejmý motiv, proč vystavět svou procesní obranu na prosté polemice stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci v podobě absence identifikace řidiče v době změření vozidla silničním rychloměrem. Je totiž zcela přirozené, že osoba, které hrozí postih za přestupek, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu. Krajský soud tedy v souzené věci směru vychází i z předpokladu, že žalobce, jemuž postih za spáchaný přestupek hrozí, není na rozdíl od nezainteresovaných policistů nestranný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014-25).
34. V případě střetu protichůdné výpovědi policisty a řidiče podezřelého ze spáchání přestupku je třeba přihlídnout i k principiálně vyšší hodnověrnosti svědecké výpovědi policisty oproti např. svědecké výpovědi osoby blízké řidiči, a o to více to pak platí v případném srovnání s vlastní výpovědí řidiče, jakožto obviněného v přestupkovém řízení. V tomto duchu judikuje i Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016 – 27) a uvádí, že řidiči z hlediska psychologického oproti policistům nijak prověření nejsou, policista by se křivým obviněním dopouštěl závažného úmyslného kárného provinění, a je-li vyslýchán jako svědek, navíc křivé výpovědi, zatímco řidič se případnou lží o svém jednání ničeho nezákonného nedopouští (nanejvýš jedná nemorálně), a konečně že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá (...), zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu (...), popř. i penalizaci body v řidičském hodnocení.
35. Žalobce přitom nenabídl soudu žádné konkrétní indicie, jež by znevěrohodnily výpověď zasahujícího policisty, a tím i změnilы náhled soudu na průběh spáchání přestupku žalobcem tak, jak jej popsaly správní orgány ve svých rozhodnutích. Za neopodstatněné považuje krajský soud již výše vypořádané námitky žalobce tvrdící rozpor ve výpovědi svědka K. stran okolností, v jakých se nacházel policejní automobil v době změření rychlosti vozidla žalobce. Relevanci postrádají též výhrady žalobce k oznámení o přestupku. Žádný právní předpis náležitosti daného formuláře nestanoví. Ustanovení § 74 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, policejnímu orgánu toliko ukládá o zjištěných skutečnostech sepsat úřední záznam, který přiloží k oznámení. Orgán policie učiní oznámení příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví. Uvedeným povinností policejní orgán v souzené věci dostal, přičemž obsah formuláře oznámení o přestupku ze dne 6. 8. 2021 obsahově koresponduje s úředním záznamem z téhož dne i oznámením přestupku ze dne 16. 8. 2021 a záznamem ze silničního rychloměru.
36. Krajský soud v tomto směru poukazuje na konstantní judikaturu správních soudů. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, dovodil,

že „(...) úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze jej však považovat za důkazní prostředek (...). K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu slouží mj. svědecký výslech osoby, která úřední záznam pořídila, nikoli tento záznam sám.“ Je tomu tak především z toho důvodu, že pořízení úředního záznamu, jakožto jednostranného procesního úkonu, nemůže samo o sobě naplnit požadavek na dostatečné zjištění skutkového stavu. To však neznamená, že by byl úřední záznam pořízený v souvislosti se zjištěným protiprávním jednáním v přestupkovém řízení zcela neprůkazný. Pro příslušný správní orgán je úřední záznam naopak s ostatními podklady předloženými správnímu orgánu ze strany policejního orgánu nenahraditelným zdrojem informací pro určení, jakým způsobem bude v přestupkovém řízení dále postupováno, resp. jakým způsobem bude ve správním řízení vedeno dokazování. Úřední záznam o spáchání přestupku, jakož i oznámení o přestupku se tedy bezesporu řadí mezi podklady rozhodnutí. To nerozporuje ani shora citované rozhodnutí, z něhož pouze vyplývá, že úřední záznam, potažmo jiný jednostranný procesní úkon nemůže představovat jediný podklad k prokázání viny obviněného, neboť je pro tyto účely zcela nedostačující a nezabezpečuje náležité zjištění skutkového stavu. V daném případě však správní orgán I. stupně svým povinností ve smyslu zásady materiální pravdy dostál, když při zjišťování skutkového stavu nezůstal pouze u konstatování úředního záznamu o spáchání přestupku a oznámení přestupku, ale provedl řádné dokazování dalšími důkazními prostředky, zejména svědeckou výpovědí zasahujícího policisty (srovnej bod 22).

37. Krajský soud zde toliko dodává, že absence specifikace služebních čísel zasahujících policistů v oznámení o přestupku sepsaném na místě samém či údajů o měřiči rychlosti, ba dokonce i případná nečitelnost jmen zasahujících policistů, by nikterak neovlivnily zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť, jak uvedeno shora, je toto oznámení pouze jedním z článků sady důkazů, které byly ve věci provedeny (viz opět bod 22 rozsudku), přičemž vznášené námitky žalobce jsou jednoduše rozptýlitelné tím, že identifikace zasahujících policistů je možná na podkladě oznámení o přestupku ze dne 16. 8. 2021 a z úředního záznamu ze dne 6. 8. 2021, údaje o měřiči jsou pak jednoznačně plynou ze záznamu ze silničního rychloměru ve spojení s jeho ověřovacím listem.
38. Krajský soud zdůrazňuje, že i v souzené věci považuje výše označenou sestavu důkazů, jak byly provedeny před správním orgánem I. stupně, za plně dostačující k prokázání spáchání přestupku žalobcem, a nebylo tak na místě provádět další dokazování výsledkem druhého ze zasahujících policistů či videozáznamem. Namítá-li žalobce neprovedení dalších důkazů, lze toliko uvést, že vzhledem k tomu, že baterie provedených důkazů vyznívala ve věci jednoznačně v tom smyslu, že řidičem vozidla v době spáchání přestupkového jednání byl žalobce, a nevznikly žádné pochybnosti o skutkovém stavu, nejevilo se provádění podrobnějšího dokazování nezbytným. Neprovedení navrhovaného důkazu lze totiž s jistým zjednodušením odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (t. j. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy). Na základě uvedených okolností se návrh důkazu videozáznamem či výsledkem policisty O. jeví krajskému soudu s ohledem na komplex ve správním řízení již provedených důkazů zcela nadbytečným.

39. V daném kontextu krajský soud připomíná, že pokud má žalobce za to, že jiné než provedené důkazy by byly objektivním podkladem pro rozhodnutí o přestupku, domáhá se tak použití překonané legální teorie důkazní, dle které bylo možné určitou okolnost prokazovat pouze za pomoci určitého důkazu. Pro úplnost zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2013, sp. zn. 7 A 82/2002, dle kterého dokazování ve správním řízení nestojí na legální teorii důkazní, která by předepisovala správním orgánům, jakou váhu, kterým důkazům mají přikládat, jakého důkazu je k prokázání té či oné skutečnosti zapotřebí, nebo jaký počet důkazů je nezbytný k prokázání skutečnosti, která je předmětem dokazování. Dokazování ve správním řízení ovládá zásada volného hodnocení důkazů. Povinností správního orgánu je zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Správní orgán je tedy povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, avšak pouze ve vztahu k předmětu dokazování, tj. k určitému skutku; skutečnosti, které stojí vně předmětu dokazování, nezjišťuje, neboť nemají pro rozhodnutí věci význam. V některých případech bude nezbytné, aby správní orgán obstaral a posléze provedl řadu důkazů, jindy bude určitý skutek bezpečně prokázán na základě důkazního prostředku jediného. Správní řízení tedy obecně ovládá ve smyslu ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu zásada volného hodnocení důkazů. Tato zásada totiž dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které nikoliv. Ve spojení se zásadou materiální pravdy pak dokazování musí proběhnout tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přestupkové řízení je založeno na uvážení správního orgánu ohledně rozhodnutí, jaké důkazy provést a jaké nikoliv. Opačný výklad by mohl paradoxně znamenat, že přípravná fáze rozhodovacího procesu by nikdy nemohla skončit (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 2 As 93/2006–84).
40. Krajský soud se ztotožňuje s žalobcem potud, pokud tvrdí, že není jeho povinností se ve věci vyvinovat. Na tomto místě ovšem uvádí, že v souzené věci po celou dobu žalobce toliko popíral, že by byl řidičem předmětného vozidla v době jeho změření (nikoliv již v době jeho zastavení), aniž by nabídl jakoukoliv jinou verzi skutkového děje. Spoléhal se tedy ve své procesní obraně na to, že správní orgán, potažmo soud dovodí, že skutkový stav nebyl zjištěn beze vší pochybnosti, a bude aplikovat zásadu *in dubio pro reo*. Žalobci se ovšem v daném případě svou procesní taktikou nepodařilo důkazy provedené správním orgánem relevantně zpochybnit, aby pak bylo na správním orgánu takovou možnou nejasnost vysvětlit či vyhodnotit ve prospěch žalobce. V nyní projednávané věci zůstala argumentace žalobce v natolik obecné rovině, že se mu nepodařilo provedené měření, resp. identifikaci žalobce správním orgánem jako řidiče předmětného vozidla v době změření, či další důkazy, jakkoliv zpochybnit. Krajský soud proto shodně s žalovaným nepovažoval za nezbytné a potřebné provádět další dokazování nad rámec toho, co bylo zjištěno ve správním řízení. Správní orgán totiž odůvodnil, proč považoval skutkový stav za náležitě zjištěný (srovnej blíže například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2018, č. j. 8 As 161/2017-44).
41. Dlužno upozornit na skutečnost, že žalobce setrval co do formulace své konkrétní procesní obrany v průběhu správního řízení i řízení před soudem pasivní, na což má samozřejmě právo, ovšem v případě, že zpochybňoval, že řídil předmětný automobil v době jeho

změření, nabízel by se minimálně to, aby v okamžiku svého zastavení policejní hlídkou po spáchání daného přestupku uvedenou skutečnost bezprostředně při kontrole vznesl, a uplatnil tak své námitky proti identifikaci své osoby jako řidiče předmětného vozidla v době jeho změření. Oznamení o přestupku sepsaném na místě samém však žalobce bez dalšího pouze odmítl podepsat bez jakékoliv další poznámky či doplnění.

42. Toliko na okraj krajský soud uvádí, že k absenci pochyb o tom, že by řidičem vozidla tovární značky Ford, typ Mustang, RZ X v době jeho změření policejní hlídkou byl právě žalobce, přispívá podpůrně též zvolená forma kladení otázek žalobcem svědkovi při jeho výslechu dne 28. 1. 2022. Žalobce zde hovoří o řidiči vozidla, o němž primárně tvrdí, že jím nebyl, v první osobě čísla jednotného. Příkladmo lze uvést hned první otázku obviněného z přestupku vznesenou na svědka takto: „Když jste mě změřili, jaký byl provoz?“ či „to znamená, že jsem překročil rychlost (...)“. Dále žalobce uvádí: „Vy jste stáli, když jste mě změřili“ či „Jak můžete doložit, že jste mě měli pod vizuální kontrolou (srovnej protokol o výpovědi svědka na čl. 28 správního spisu, konkrétně jeho strana třetí a čtvrtá).“
43. Krajský soud ve shodě s již opakovaně vyslovenými závěry Nejvyššího správního soudu (srovnej například poměrně recentní rozhodnutí ze dne 30. 7. 2021, č. j. 3 As 367/2019 - 43), zdůrazňuje, že při posuzování řízení před správními orgány a s tím související kvality odůvodnění jejich rozhodnutí je třeba přihlídnout mimo jiné k procesní aktivitě samotného účastníka správního řízení, neboť i od ní se v každém individuálním případě odvíjí požadavky na dokazování, stejně jako obsah a podoba odůvodnění daných rozhodnutí. Byl-li účastník správního řízení pasivní (či nekonkrétní – doplněno krajským soudem) nelze očekávat, že se správní orgány budou podrobně z vlastní iniciativy zabývat všemi myslitelnými aspekty projednávané věci. Za popsané situace nelze správním orgánům vytýkat, že se za žalobce „nedomyšlely možnou verzi skutkového děje“ (namátkou záměna řidiče či vozidla, najetí či sjetí jiného vozidla, etc.) a tu pak případně vyvracely či potvrzovaly, pokud měly skutkový stav za nesporný a nečinily ohledně něj další dokazování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 As 52/2020 – 46).
44. Lze tak uzavřít, že skutečnost, že vozidlo v době spáchání přestupku řídil žalobce, byla v souzené věci prokázána sestavou důkazů specifikovanou v bodě 22 rozsudku, přičemž žádný z těchto důkazů nebyl jednotlivě či ve vzájemných souvislostech žalobcem hodnověrně zpochybněn. Žalobce sám konkrétně nenapadl žádnou z prokázaných skutečností, toliko svou obranu opřel o setrvalé namítání neprokázání určitých skutečností, aniž by ovšem jednoznačně tvrzení uváděl. Za takovéto procesní situace správní orgán nepochybil, pokud považoval skutkový stav ve věci za náležitě zjištěný a žalobce shledal vinným z projednávaného přestupku.

VII. Závěr a náklady řízení

45. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

46. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému podle obsahu spisu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 21. března 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně